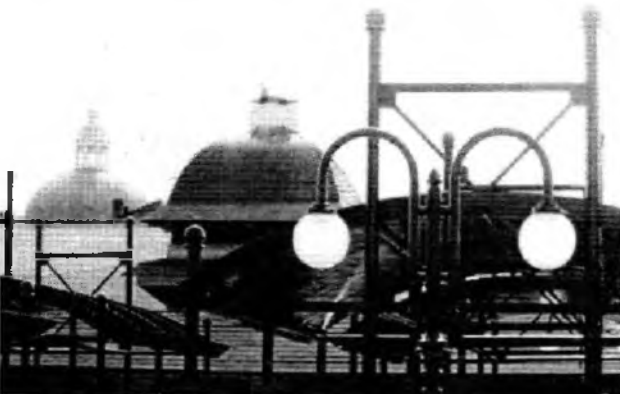
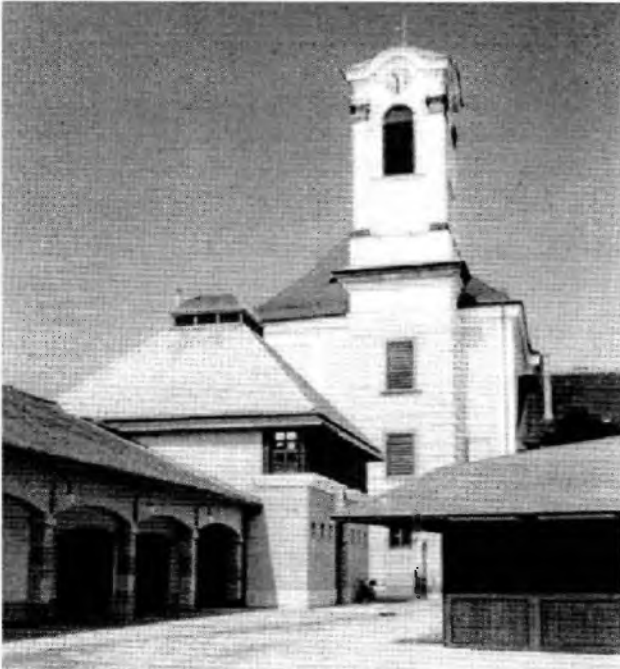

SÁROS LÁSZLÓ TERVEI SZERINT készült el Vácutt a piac új épületegyüttese. Az itt bemutatott fotókat ifj. Lőrincz Ferenc és Sáros László készítették.

A KÓS KÁROLY EGYESÜLÉS őszi konferenciájának témája Kampis Miklós születésnapjára köszöntése és a szokásos építész-szalonnánál a média jelenlegi helyzete lesz. Meghívott előadók: Sára Sándor, a Duna TV elnöke és Kristóf Attila, a Magyar Nemzet főmunkatársa.

A Kós Károly Alapítvány Kuratóriuma a szeptember 11-i Magyar Nemzetben a napilap sorsáért aggodó nyílt levelet tett közzé.

ORSZÁGÉPÍTŐ – CSENGER 1987-1995 címmel Olasz Ferenc készített dokumentumfilmet a Duna TV megbízásából a Csengerben folyó városfejlesztési munkákról. A filmet szeptember 15-én láthatták a nézők.

A POZSONYI MŰSZAKI FŐISKOLA Medium Galériájában szeptember 7-én nyílt meg az a Kós Károly-kiállítás, amely Anthony Gall gyűjtőmunkájának mindegyre gazdagodó eredményét mutatja be. A kiállítás anyaga Erdélyből érkezett Pozsonyba a sepsiszentgyörgyi, székelyudvarhelyi és csíkszeredai bemutatók után. A pozsonyi kiállítás társrendezője az ottani Magyar Kulturális Központ.

A megnyitón megjelent vendégeket, köztük Csehország, Lengyelország és Románia követségeinek képviselőit, a Magyar Polgári Párt elnökét a főiskola rektora, dr. Stefan Slachta köszöntötte. A rendezők kérésére a megnyitót a Kós Károly Egyesület képviselő Gerle János mondta el. Beszédében a pozsonyi Kós-kiállítás, és az ősszel várható budapesti Jurkovic-kiállítás kapcsán a két építész életútjának és munkásságának párhuzamaira és különbségeire hívta fel a figyelmet. Míg az azonos érdeklődésű, ihletettséggű és társadalmi elhivatottságú két művész pályáját döntően befolyásolta körülményeik ellentétes alakulása; – Jurkovic a magyar királyságtól függetlenné vált Szlovákiában válhatott kultúraszervező tekintéllyé; Kós ezt a szerepet az államalkotó szerepét elvesztett erdélyi magyar kisebbség körében küzdötte ki magának – építészetben belüli eredményeik, egymás mellé állítása a közép-európai népszellemekben meglévő hasonlóságokra mutat rá. A saját, nemzeti formavilág kialakítására tett kísérletek lényegében azonos nemzetközi körülmények között, azonos befolyások hatására, azonos folyamatokként játszódtak le. Jurkovic ugyanúgy fedezte fel a népművészet korszerű alkalmazásának lehetőségét, ugyanúgy járt gyűjtő- és felmérőutakon, vázlatából ugyanúgy jelentetett meg néprajzi-építészeti köteteket, saját műteremházán ugyanúgy kísérletezett eszméinek gyakorlatba való átültetésén, mint Kós. Az eredmény pedig ugyanúgy egy nemzeti-romantikus vonulatba tartozik.

A mai helyzet tekintetében alapvető különbség, hogy a Szlovákiában nagy megbecsülésnek örvendő Dusan Jurkovicról igényes monográfiák készültek. Tavaly hatalmas, az életművet bemutató kiállítást rendeztek tiszteletére, ugyanakkor szellemi inspiráló hatása, példaként való jelenléte az építészek körében alig érzékelhető. Ennek fordítottja érvényes Magyarországon, ahol a Kós Károly Egyesület jelenléte és határokra túlra mutató kisugárzása egyedülálló jelenség. Ugyanakkor csak remélhetjük, hogy a jövőben sorra születnek majd Kós Károly és a magyar építészet más nagyjainak munkásságáról méltó kiállítások és hiánypótló publikációk.